

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623010020
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2623010020.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D. XXXX/XXX, E. - C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Senica z 25. januára 2023, sp. zn. OT/3/2023, na verejnom zasadnutí konanom 12. októbra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Senica zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Senica (ďalej len okresný súd) z 25. januára 2023, sp. zn. OT/3/2023, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 14.01.2023 v čase približne o 23:02 hod. na ulici Štúrovej v meste Šaštíň - Stráže viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane Scénic s evidenčným číslom C., v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky - alkoholu, kde bol pred reštauráciou Jednička zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Šaštíň-Stráže a následne bol hliadkou polície vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom, pričom vyšetrením vykonaným dychovou skúškou prístrojom AlcoQuant6020 plus, sériové číslo A410131 mu bola dňa 14.01.2023 v čase o 23.03 hod. nameraná hodnota 1,24 miligramu alkoholu na liter vydychovaného vzduchu a opakovanou dychovou skúškou vykonanou prístrojom AlcoQuant6020 plus, sériové číslo F. zo dňa 14.01.2023 v čase o 23.18 hod. mu bola nameraná hodnota 1,29 miligramu alkoholu na liter vydychovaného vzduchu.
- Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. I), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu učil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov. Súčasne mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 4 (štyri) roky.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie, aj za osoby oprávneného v jeho mene podať, avšak prokurátora zahlásil odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.
- Zahlásené odvolanie prokurátor odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 27. februára 2023.
- V odvolaní prokurátor uviedol, že napáda výrok o treste, nakoľko ho nepovažuje za zákonný. V prvom rade poukázal na to, že podľa zápisov o dychových skúškach vykonaných 14. januára 2023 miera alkoholu u obžalovaného presiahla hodnotu 2 promile a to v čase o 23.03 hod. mu bola nameraná hodnota 1,24 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou skúškou v čase o 23.18 hod. mu bola nameraná hodnota 1,29 mg/l alkoholu v dychu. Z uvedeného je zrejmé, že nameraná hodnota stúpala. Obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu ako trestne zodpovedný subjekt v priamom úmysle, kedy svojim konaním jednoznačne chcel ohroziť záujem chránený trestným zákonom, záujem spoločnosti na

ochrane ľudského života, zdravia a majetku. Obžalovaný vykonával činnosť, ktorou mohol ohroziť nielen svoj život, ale aj životy iných osôb, chodcov, cyklistov a vodičov. Obžalovaný bezpochyby vedel a chcel viesť motorové vozidlo bezprostredne po tom, čo požil alkohol v množstve, ktoré v jednom z meraní dosiahlo hodnotu až 2,69 promile alkoholu, ktoré jednoznačne vylučovalo jeho spôsobilosť na riadne vedenie vozidla. Prokurátor podotkol, že motorové vozidlo je nepochybne prostriedkom, ktorý je možné premeniť v ľudských rukách na zbraň.

6. Ďalej prokurátor v odvolaní argumentoval tým, že obžalovaný vykonával túto činnosť, hoci už bol za priestupky proti plynulosti a bezpečnosti v cestnej premávke postihnutý, a to až desaťkrát, pričom v jednom prípade bol dokonca postihnutý zákazom činnosti v trvaní 6 mesiacov. Je zrejmé, že sa teda jedná o vodiča opakovane sa dopúšťajúceho protiprávneho konania v cestnej premávke, pričom ani predchádzajúce postihnutia nevedli k jeho náprave a dopustil sa tak závažného prečinu ako je ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., kedy pri nameranej hodnote alkoholu vo výške až 2,69 promile, mohol pod vplyvom alkoholu niekoho zraniť, poprípade spôsobiť aj závažnejší následok.

7. Prokurátor preto zastáva názor, že miera závažnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť a riziko jeho recidívy je natoľko významné, že jediným druhom trestu za vedenie vozidla pod vplyvom tak vysokej hladiny alkoholu spôsobilým naplniť účel trestu, je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. S poukazom na spôsob spáchania trestného činu, zavinenie, ale aj osobu obžalovaného, ktorý si sadol za volant motorového vozidla pod vplyvom alkoholu s vedomím, že týmto konaním môže ohroziť ľudské životy, iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody dokáže vytvoriť podmienky na prevýchovu obžalovaného, odradiť ho od ďalšieho páchania tohto trestného činu ako aj naplniť preventívny účel trestu v rovine generálnej prevencie. Rovnako zastáva názor, že pre vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou sa javí ako jediný trest uložený v súlade so zákonom nepodmienečný trest odňatia slobody.

8. Z prezentovaných dôvodov prokurátor v konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň aby mu podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky.

9. Obžalovaný sa k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátora nevyjadril.

10. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátora 21. apríla 2023.

11. Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia najskôr na 12. októbra 2023, ktorého sa zúčastnil prokurátor a obžalovaný. Po oboznámení správy o stave veci sa pristúpilo ku konečným návrhom, keďže krajský súd dokazovanie nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prítomný prokurátor navrhol odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a rozhodnúť v zmysle konečného návrhu tam uvedeného. Obžalovaný v konečnom návrhu žiadal odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Dodal, že vodičský preukaz už má odobratý, vyživuje dve deti, s tromi ďalšími býva, všetko by ostalo na priateľke, ktorá žije z materskej, oni by to bez neho nezvládali, ďalej že chodí do práce, platí nájom, výživné, všetko zaisťuje, príjem priateľky je viac-menej len na stravu. Na záver uviedol, že svoj čin ľutuje, oľutoval to už 3-krát, predtým nemal žiadne odsúdenia, ani potom sa mi nič také nestalo, je to za alkohol, je to prvýkrát, to odňatie slobody by ohrozilo hlavne deti.

12. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

13. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré výroku o treste predchádzalo

14. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K trestu všeobecne

15. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

16. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

17. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

18. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

19. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

20. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu

je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

21. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatela i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatelom, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K trestu konkrétne

22. Pokiaľ ide o povahu spáchaného prečinu, správne prokurátor v odvolaní poukázal na to, že trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovací trestný čin. Objektom tejto skutkovej podstaty je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatela, ktorý v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z hľadiska ovplyvnenia alkoholom rozumieme pod pojmom stav vylučujúci spôsobilosť, kedy hladina alkoholu v krvi vodiča motorového vozidla dosiahne 1,0 g/kg (1 promile), nakoľko podľa poznatkov lekárskej vedy nie je žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, schopný bezpečne viesť motorové vozidlo pri takejto hladine alkoholu v jeho krvi. Páchatelom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný), z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

23. Krajský súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, že pokiaľ páchatel viedol motorové vozidlo v cestnej premávke pod vplyvom alkoholu v stave vylučujúcom spôsobilosť, tak nie je v zásade jedno, v akom stupni opitosti sa nachádzal, resp. o akú hodnotu páchatel prekročil kľúčovú hranicu jedného promile alkoholu v krvi. Krajský súd zastáva názor, že každé ovplyvnenie alkoholom znižuje schopnosť k vedeniu motorového vozidla v cestnej premávke, nakoľko vodič potom nie je schopný správnych a včasných vnemov, pohotových reakcií na situácie bežne vznikajúce v cestnej premávke, preto je dôležité vedieť, k akému výraznému zníženiu schopností vodiča vplyvom návykovej látky, spravidla alkoholu, došlo. Z logiky veci platí, že čím vyššia je hladina alkoholu v krvi páchatela tohto činu, t. j. stupeň jeho opitosti (resp. čím vyššia je miera jeho ovplyvnenia inou návykovou látkou ako je alkohol), tým je jeho schopnosť viesť motorové vozidlo v cestnej premávke nižšia (problematickejšia, obmedzenejšia) a naopak potenciálne riziko ohrozenia záujmov chránených Tr. zák. vyššie. Na základe uvedeného je preto krajský súd toho názoru, že stupeň opitosti páchatela je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie, na ktorú skutočnosť prokurátor dôvodne v odvolaní poukazuje.

24. V tomto prípade z ustálených skutkových zistení vyplýva, že obžalovaný viedol ako vodič osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou 1,29 mg alkoholu na liter vydychaného vzduchu, čo v prepočte činí 2,69 promile alkoholu v krvi. Takúto hladinu alkoholu v krvi veda označuje už za ťažkú opitosť, v rámci tohto stavu osoba nie je schopná samostatnej chôdze, má blábolivú reč, psychické poruchy, výraznejšie poruchy správania (napr. opilecká agresivita), zvracanie a pod. Závažnosť prečinu spáchaného obžalovaným v rámci kategórie týchto trestných činov tak aj podľa názoru krajského súdu bola vysoká, tu aj s poukazom na miesto, kadiaľ vozidlo viedol (cesta v meste), i keď mimo dopravnej špičky (23,02 hod.).

25. Na strane druhej krajský súd nezdieľa názor prokurátora, že páchatela prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., u ktorého bola zistená ťažká opitosť (2,0 až 2,99 promile alkoholu v krvi), nemožno potrestať podmieneným odkladom trestu odňatia slobody, ak sú na to splnené zákonné podmienky. Je tomu tak z dôvodu, že okrem stupňa opitosti majúceho vplyv na závažnosť spáchaného prečinu je potrebné zväžiť aj možnosti nápravy páchatela týmto druhom trestu. A práve táto ostatná zákonná podmienka v prípade obžalovaného podľa názoru krajského súdu stále

splnená je, čo vytvára prekážku pre jeho potrestanie nepodmienečným trestom odňatia slobody v zmysle návrhu prokurátora.

26. Ide totiž o to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a priestupkovo postihnutý bol od roku 2003, kedy získal vodičské oprávnenie na vedenie osobného motorového vozidla, iba na úseku dopravy a len 10-krát, prevažne za prekročenie rýchlosti, pričom naposledy spáchal priestupok prekročením rýchlosti v roku 2019. Z toho je zrejmé, že síce nejde o vzorného vodiča, čo sa premietlo aj do nepriznania poľahčujúcej okolnosti vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák., no na strane druhej nejde ani o extrémne nedisciplinovaného vodiča, ktorý by svojim nezodpovedným správaním v cestnej premávke pravidelne a sústavne ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky. A zdôrazniť treba, že dosiaľ nikdy nebol sankcionovaný za vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu, či iných návykových látok.

27. U takéhoto prvopáchatela trestnej činnosti je podľa názoru krajského súdu možné racionálne očakávať, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu spolu s trestom zákazu činnosti bude naplnený účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., tu najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Nemožno tiež opomenúť odstrašujúci účinok samotného trestného konania.

28. Inak vyjadrené, pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd z dôvodov rozvedených vyššie v texte postupoval správne a zákonne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplyvať výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto postup si nevyžaduje ani účinná ochrana spoločnosti a ani náprava tohto konkrétneho páchatela.

29. Pokiaľ ide o výmeru trestu, krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne u neho nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, v dôsledku čoho správne pri prevahe poľahčujúcich okolností aplikoval ust. § 38 ods. 3 Tr. zák., ktorým znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z 12 mesiacov o jednu tretinu, t. j. na 8 mesiacov.

30. Okresným súdom vymeraný trest odňatia slobody 6 mesiacov je nad hornou polovicou modifikovaného zákonného rozpätia, avšak stále je v sadzbe a vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu je takýto trest možné aj podľa krajského súdu považovať za primeraný a spravodlivý.

31. Pri podmienenom odklade výkonu trestu je okresný súd povinný v zmysle ust. § 50 ods. 1 Tr. zák. určiť skúšobnú dobu od jedného do piatich rokov. Okresným súdom určená skúšobná doba na úrovni 18 mesiacov je blízko dolnej hranice zákonného rozpätia, avšak aj podľa názoru krajského súdu je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho života preukázal polepšenie.

32. Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, správne mu okresný súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti.

33. Pokiaľ ide o štvorročnú výmeru tohto trestu, táto je uložená približne v strede modifikovaného rozpätia podľa 38 ods. 3, § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a aj krajský súd ju považuje za primeranú nielen okolnostiam prípadu, ale aj osobe obžalovaného, najmä s poukazom na jeho priestupkovú minulosť v doprave.

Záverečné zhrnutie

34. Okresným súdom vymerané tresty vo svojom súhrne považoval krajský súd za zákonné, primerané a spravodlivé, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovaného.

35. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

36. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.